

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 48 stemte for, 58 imod.

Ændringsforslag nr. 2-4 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 og 6 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7 forkastedes, idet 48 stemte for, 58 imod.

Ændringsforslag nr. 8-10 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Anden behandling af lovforslag nr. L 168: Forslag til lov om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere og lov om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige. (Gennemførelse af EU-rammeafgørelse om den europæiske arrestordre m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 26/2 2003. Første behandling 14/3 2003. Betænkning 22/5 2003).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Line Barfod (EL):

Dette er jo en meget vidtgående lov, også så vidtgående, at udvalget ikke har kunnet nå at færdigbehandle den nu, og derfor har udvalget også bedt om få den tilbage efter anden behandling, så vi kan gå videre med den.

Det er jo indførelsen af EU som ét retligt område. Ligesom man tidligere har lavet ét retligt marked, man har lavet Den Økonomiske Monetære Union, skal man nu også til at kunne spørre mennesker inde på tværs af landegrænserne, der jo ikke skal være gældende længere heller ikke på det her område.

Der er en række problemer, som man simpelt hen ikke har nået at afklare, før man bare traf beslutning om, at man nu gjorde EU til ét retligt område. I forbindelse med et af problemerne håber vi, at Justitsministeriet så godt som muligt vil være med til at sikre, at mennesker ikke kommer i klemme. Det er med hensyn til de psykisk syge og de udviklingshæmmede, for selv om det kan være slemt for alle os andre at blive udleveret til et andet EU-land og skulle sidde i fængsel et eller andet sted uden helt at kunne se, hvad der sker med os, så er det altså langt, langt værre for psykisk syge og udviklingshæmmede.

Derfor er det selvfølgelig også glædeligt, at justitsministeren har svaret Retsudvalget på bilag 31, hvor hun har kommenteret henvendelsen fra LEV, de udviklingshæmmedes organisation, og sagt, at hvis en person, der begæres udleveret, lider af en alvorlig, uhelbredelig fysisk eller psykisk sygdom, vil udleveringen i praksis efter omstændighederne kunne udsættes på ubestemt tid.

Jeg håber, at justitsministeren vil forsikre os om, at når der er tale om udviklingshæmmede, hvor der jo desværre ikke er udsigt til, at de nogen sinde holder op med at være udviklingshæmmede, så vil man altid udsætte udleveringen på ubestemt tid, for der er jo ingen udsigt til, at deres forhold kan ændre sig. I hvert fald håber jeg, at vi kan være med til at give dem den sikring, der ligger i, at de ikke skal gå og være nervøse for, at de på et tidspunkt bliver udleveret til et fængsel i et helt andet land.

Så er der også det, som vi blev opmærksomme på for nylig, som ingen af os simpelt hen har haft fantasi til at forestille sig tidligere, nemlig at arrestordren har tilbagevirkende kraft. Jeg håber meget, at Justitsministeriet vil være med til at afklare, hvad det egentlig betyder i praksis. Hvad er det for nogle forbrydelser, som man tidligere har begået, man vil kunne blive udleveret for, og i hvilket omfang vil man kunne blive udleveret til andre EU-lande for ting, man har begået i Danmark, og som ikke var strafbare i Danmark?

Det håber jeg, at justitsministeren vil være med til, at vi kan få afklaret, inden et flertal des-

værrer vil vedtage denne her alt for vidtgående lov.

Kl. 15.55

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Anden behandling af lovforslag nr. L 169: Forslag til lov om ændring af lov om forsikringsaftaler, lov om erstatningsansvar og lov om kreditaftaler. (Nye regler i forsikringsaftaleloven om begrundelsespligt, lempelsesregel ved afgivelse af urigtige oplysninger, præmiebetaling, vejledning om acontobetaling og direkte krav ved skadevolders konkurs m.v. samt ændring af rentesatsen i visse formueretlige love).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(FremSAT 26/2 2003. Første behandling 14/3 2003. Betænkning 22/5 2003).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

S og SF har stillet nogle ændringsforslag, som med ret stor sandsynlighed ikke nyder fremme her i salen. Jeg skal nævne to af dem, måske også fordi jeg synes, det er lidt mærkeligt, at man ikke synes, de repræsenterer en god idé.

Det ene drejer sig om, at når en forbruger får afslag på at tegne en forsikring, eller en forsikret får opsagt sin forsikring, så har vedkommende

krav på at skulle have en saglig begrundelse for, at man ikke enten kan tegne en forsikring, eller hvorfor man får den opsagt. Det forstår vi egentlig ikke.

Men det andet er faktisk endnu værre. Vi troede indtil for kort tid siden, at vi havde et flertal for at indføre en kortere opsigelse af forsikringer, sådan at hvis man var utilfreds med sit forsikringsselskab, så kunne man opsiges med 30 dages varsel.

Vi troede faktisk, at Dansk Folkeparti var med på det, men vi må jo konstatere, at ministerens evner til at overtale Dansk Folkeparti er større end vores til at bibeholde dem i folden var. Så pludselig opstod situationen, at flertallet smuldrede, men i stedet for dukkede forslaget op i en anden form i den finansielle lovgivning L 176.

Men jeg vil gerne bede Dansk Folkepartis ordfører, hr. Per Dalgaard om at bekræfte, at det ikke er det samme, vi snakker om. Her snakker vi om forbrugerens ret til at kunne opsiges en forsikring med 30 dages varsel. Når vi går over i den finansielle lovgivning, så taler vi om, at forbrugeren når han tegner forsikringen, kan vælge et varsel på 30 dage, på et halvt år, på et helt år, men hvis man har valgt med et helt år, så har man valgt med et helt år og kan ikke komme ud af den før.

Efter forsikringsaftaleloven vil det være 30 dage, men jeg vil gerne bede hr. Per Dalgaard om at bekræfte, at sådan er tingenes tilstand.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Per Dalgaard som ordfører.

Per Dalgaard (DF):

Dansk Folkeparti har hele tiden kæmpet for, at folk, der har forsikringer, skal kunne opsiges dem med kortere varsel end de eksisterende i dag. Og jeg er ret sikker på, at den enkelte forbruger er ret ligeglad med, i hvilken lov den opsigelsesmulighed må stå. Den enkelte forbruger er interesseret i, når han vælger en vare, at få tilbud om en, der har en lang opsigelse og en, der har en kort. Og der er ganske frit valg. Der er ingen tvang. Ligesom når man vælger en dyr vare i stedet for en billig vare, det er der ingen problemer med.

Forbrugerne er egentlig ret ligeglade med, om det står i den ene eller den anden lov. Og efter vores mening er den konkurrencemulighed, som også hele tiden har været på tale i forbindelse med kort opsigelse, fuldt ud bevaret.